

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2006/7/EÜ,**15. veebruar 2006,****mis käsitleb suplusvee kvaliteedi juhtimist ja millega tunnistatakse kehtetuks
direktiiv 76/160/EMÜ**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut ja eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut ⁽¹⁾,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽³⁾,toimides vastavalt asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetlusele, ⁽⁴⁾ lähtudes lepituskomitee poolt 8. detsembril 2005. aastal heakskiidetud ühisest tekstist,

ning arvestades järgmist:

- (1) Tuginedes komisjoni teatisele säästva arengu kohta, on Euroopa Ülemkogu välja toonud eesmärgid üldiseks juhindumiseks sellistes eelisvaldkondades nagu loodusvarad ja rahvatervis.
- (2) Vesi on piiratud loodusvara, mille kvaliteeti *per se* tuleb hinnata, hoida, juhtida ja kaitsta. Pinnavesi on uuenev ressurss, mille võime taastuda inimtegevuse halbadest mõjudest on eriti piiratud.
- (3) Ühenduse keskkonnapoliitika peaks püüdlema kaitstuse kõrge taseme poole ning aitama kaasa keskkonna kvaliteedi hoidmisele, kaitsmisele ja parandamisele ning inimese tervise kaitsmisele.
- (4) Detsembris 2000 võttis komisjon vastu teatise Euroopa Parlamendile ja nõukogule uue suplusvee alase poliitika väljatöötamise kohta ja algatas ulatuslikud

konsultatsioonid kõigi huvitatud ja asjaomaste pooltega. Nende konsultatsioonide peamiseks tulemuseks oli üldine toetus viimastel teaduslikel tõenditel põhineva uue direktiivi väljatöötamisele ja erilise tähelepanu pööramisele üldsuse laiemale kaasamisele.

- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsus nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues ühenduse keskkonnapoliitika tegevusprogramm, ⁽⁵⁾ sisaldab kohustust tagada suplusvee kõrge kaitstuse tase, sealhulgas nõukogu 8. detsembri 1975. aasta direktiivi 76/160/EMÜ (suplusvee kvaliteedi kohta) ⁽⁶⁾ läbivaatamise teel.
- (6) Vastavalt asutamislepingule peab ühendus keskkonnapoliitika ettevalmistamisel muu hulgas arvesse võtma kättesaadavaid teaduslikke ja tehnilisi andmeid. Käesolevas direktiivis tuleb kõrge kaitstuse taseme saavutamiseks ning mikrobioloogiliste terviseriskide prognoosimiseks lähtuma teaduslikest tõenditest ning kasutama kõige usaldusväärsemaid indikaator-näitajaid. Kiiresti tuleks läbi viia uusi epidemioloogilisi uuringuid, mis käsitleks suplemisega seotud riske, eriti magevees.
- (7) Et tõsta efektiivsust ja parandada ressursside mõistlikku kasutamist, peab käesolev direktiiv olema tihedalt kooskõlas muude vett käsitlevate ühenduse õigusaktidega nagu nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiiv 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta, ⁽⁷⁾ 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest ⁽⁸⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ ELT C 45 E, 25.2.2003, lk 127.

⁽²⁾ ELT C 220, 16.9.2003, lk 39.

⁽³⁾ ELT C 244, 10.10.2003, lk 31.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi 21. oktoobri 2003. aasta arvamus (ELT C 82 E, 1.4.2004, lk 115). Nõukogu 20. detsembri 2004. aasta ühine seisukoht (ELT C 111 E, 11.5.2005, lk 1) ja Euroopa Parlamendi 10. mai 2005. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 18. jaanuari 2006. aasta õigusloome resolutsioon (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 20. detsembri 2005. aasta otsus.

⁽⁵⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 31, 5.2.1976, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36).

⁽⁷⁾ EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽⁸⁾ EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.

⁽⁹⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

- (8) Huvirühmadele tuleb edastada asjakohast teavet kavadatavate meetmete ja nende rakendamise kohta. Üldsus peaks saama asjakohast ja õigeaegset teavet suplusvee kvaliteedi seirel ja riskijuhtimisel põhinevate meetmete tulemuste kohta, et vältida terviseriske, eriti prognoositava lühiajalise reostuse korral ja ebaharilikus olukorras. Rakendada tuleb uut tehnoloogiat, mis võimaldab üldsust tõhusalt ja võrreldavalt teavitada suplusveekogudest kogu ühenduse piires.
- (9) Seire eesmärgil tuleb rakendada analüüsi ühtlustatud meetodeid ja põhimõtteid. Suplusvee realistliku klassifikatsiooni koostamiseks on vaja pikaajalisi vaatlusi ja kvaliteedi hindamist.
- (13) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleb vastu võtta kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, mis kehtestab komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽³⁾.
- (14) Ühenduse suplusvee alase poliitika jätkuv tähtsus on ilmne igal suplushooajal, sest see kaitseb üldsust juhusliku ja pideva reostuse levimise eest ühenduse supluspiirkondades ja nende läheduses. Suplusvee üldine kvaliteet on märkimisväärselt paranenud alates direktiivi 76/160/EMÜ jõustumisest. See direktiiv peegeldab siiski kahekümnenda sajandi seitsmekümnendate aastate alguse teadmiste taset ja kogemusi. Suplusvee kasutamise viisid on sellest ajast muutunud, samuti teaduslike ja tehniliste teadmiste tase. Seetõttu tuleks nimetatud direktiiv tunnistada kehtetuks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Eesmärk ja reguleerimisala

- (10) Vastavus peaks põhinema asjakohastel haldusmeetmetel ja kvaliteedi tagamisel, mitte ainult mõõtmistel ja arvutustel. Seepärast on asjakohane, et paremaks riskidest arusaamiseks ja nendest tingitud kvaliteedijuhtimise meetmete rakendamiseks kasutatakse suplusvee profiilide süsteemi. Samal ajal tuleb erilist tähelepanu pöörata kvaliteedistandardite järgimisele ja sidusale üleminekule direktiivi 76/160/EMÜ nõuetelt.
- (11) 17. veebruaril 2005 ratifitseeris ühendus ÜRO Euroopa Majandusorganisatsiooni keskkonnateabe kättesaadavuse, keskkonnanähtude üle otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni ("Ärhusi konventsioon"). Seepärast on asjakohane, et käesolevas direktiivis sisalduvad sätted üldsuse juurdepääsu kohta teabele ja üldsuse osalemise kohta direktiivi rakendamisel, täiendamaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiivi 2003/35/EÜ, milles sätestatakse üldsuse kaasamine teatavate keskkonnaga seotud kavade ja programmide koostamisse ⁽²⁾.
- (12) Kuna liikmesriigid ei suuda piisaval määral saavutada käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt ühtsetel standarditel põhineva suplusvee head kvaliteeti ja kõrget kaitstuse taset kogu ühenduses, mis on paremini saavutatav ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Vastavalt samas artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttele ei minda käesolevas direktiivis kaugemale, kui on vajalik nende eesmärkide saavutamiseks.
1. Käesoleva direktiiviga nähakse ette järgmised sätted:
- a) suplusvee kvaliteedi seire ja klassifitseerimine;
 - b) suplusvee kvaliteedi juhtimine ja
 - c) üldsusele suplusvee kvaliteedi kohta teabe andmine.
2. Käesoleva direktiivi eesmärk on keskkonna kvaliteedi hoidmine, kaitsmine ja parandamine ning inimtervise kaitsmine, täiendades direktiivi 2000/60/EÜ.
3. Käesolevat direktiivi kohaldatakse kõikide pinnaveekogude suhtes, kus pädeva asutuse hinnangul käib suplemas suur hulk inimesi ning milles suplemist ei ole alaliselt keelatud või mille suhtes ei ole antud alalist soovitusi seal mitte supelda (edaspidi "suplusvesi"). Seda ei kohaldata:
- a) ujumisbasseinide ja terviseveebasseinide suhtes;
 - b) survepõhjavee suhtes, mida töödeldakse või kasutatakse raviks;

⁽¹⁾ ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.

⁽²⁾ ELT L 156, 25.6.2003, lk 17.

⁽³⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- c) kunstlikult tekitatud survepõhjavee suhtes, mis on pinna- ja põhjaveest eraldatud.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) mõistetele *pinnavesi*, *põhjavesi*, *maismaavesi*, *üleminekuvesi*, *rannikuvesi* ja *vesikond* on sama tähendus nagu direktiivis 2000/60/EÜ;
- 2) *pädev asutus* – asutus või asutused, mille liikmesriik on määranud vastutama käesoleva direktiivi nõuete elluviimise eest, või mõni muu asutus või organ, millele see roll on delegeeritud;
- 3) *alaline* (seoses suplemiskeeluga või soovitusega mitte supelda) – vähemalt üks suplushooaeg;
- 4) *suur hulk* (seoses suplejatega) – arv, mida pädev asutus peab küllalt suureks, võttes eelkõige arvesse varasemaid suundumusi või olemasolevat infrastruktuuri või ehitisi või teisi vahendeid suplemise soodustamiseks;
- 5) *reostus* – mikrobioloogilise saaste või muude suplusvee kvaliteeti mõjutavate organismide või jäätmete olemasolu, mis ohustavad suplejate tervist ja mis on osutatud artiklites 8 ja 9 ning I lisa veerus A;
- 6) *suplushooaeg* – ajavahemik, mil võib eeldada suurt hulka suplejaid;
- 7) *kvaliteedijuhtimisvahendid* – järgmised suplusvee suhtes võetavad meetmed:

- a) suplusvee profiili koostamine ja säilitamine;
- b) seirekalendri kehtestamine;
- c) suplusvee seire;
- d) suplusvee kvaliteedi hindamine;
- e) suplusvee klassifitseerimine;
- f) suplusvett mõjutada ja suplejate tervist ohustada võiva reostuse põhjuste väljaselgitamine ja hindamine;
- g) üldsusele teabe andmine;

- h) meetmete võtmine, mis hoiaks ära suplejate kokkupuute reostusega;

- i) tegutsemine eesmärgiga vähendada reostuse ohtu;

- 8) *lühiajaline reostus* – I lisa veerus A nimetatud mikrobioloogiline saaste, millel on selgelt määratavad põhjused, mis ei mõjuta tavaliselt suplusvee kvaliteeti kauem kui umbes 72 tundi pärast suplusvee kvaliteedi esimest mõjutamist, ja mille prognoosimiseks ning käsitlemiseks on pädev asutus kehtestanud korra, nagu on sätestatud II lisas;
- 9) *ebaharilik olukord* – sündmus või mitu sündmust, mis konkreetses asukohas mõjutavad suplusvee kvaliteeti ja mis eeldatavasti ei kordu tiheimini kui keskmiselt üks kord iga nelja aasta jooksul;
- 10) *suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu* – vastavalt artiklile 3 kogutud andmed;
- 11) *suplusvee kvaliteedi hindamine* – suplusvee kvaliteedi hindamise protsess, milles kasutatakse II lisas määratletud hindamismeetodit;
- 12) *tsüanobakterite levik* – tsüanobakterite akumulatsioon kirmes, mati või ujumudana;
- 13) mõistel *asjaomane üldsus* on sama tähendus nagu nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivis 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽¹⁾.

II PEATÜKK

SUPLUSVEE KVALITEET JA HALDAMINE

Artikkel 3

Seire

1. Liikmesriigid määravad igal aastal kindlaks kõik suplusveekogud ja suplushooaja kestuse. Esimest korda teevad nad seda enne esimese suplushooaja algust pärast 2008. aasta 24. märtsit.
2. Liikmesriigid tagavad, et I lisa veerus A toodud parameetrite seire toimuks vastavalt IV lisale.

⁽¹⁾ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/35/EÜ (ELT L 156, 25.6.2003, lk 17).

3. Seirekoht on koht suplusveekogus, kus

- a) on eeldatavasti kõige rohkem suplejaid või
- b) tulenevalt suplusvee profiilist eeldatakse kõige suuremat reostuse ohtu.

4. Enne iga suplushooaja algust kehtestatakse iga suplusveekogu seirekalender, mida tehakse esmakordselt enne kolmanda täis-suplushooaja algust pärast käesoleva direktiivi jõustumist. Seire toimub mitte hiljem kui neli päeva pärast seirekalendris märgitud aega.

5. Liikmesriigid võivad I lisa veerus A toodud parameetrite seirega alustada esimesel täis-suplushooajal pärast käesoleva direktiivi jõustumist. Sel juhul toimub seire IV lisas määratud sagedusega. Sellise seire tulemusi võib kasutada artiklis 4 nimetatud suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu koostamiseks. Niipea kui liikmesriigid alustavad käesoleva direktiivi kohast seiret, võivad nad lõpetada direktiivi 76/160/EMÜ lisas sätestatud näitajate seire.

6. Proove, mis võetakse lühiajalise reostuse ajal, ei pea arvesse võtma. Need asendatakse vastavalt IV lisale võetud proovidega.

7. Ebaharilikes olukordades võib lõikes 4 nimetatud seirekalendri järgimise peatada. Selle järgimist jätkatakse niipea kui võimalik pärast ebahariliku olukorra lõppu. Uued proovid võetakse pärast ebahariliku olukorra lõppu niipea kui võimalik ning need asendavad proove, mis ebahariliku olukorra tõttu võtmata jäid.

8. Liikmesriigid teatavad kõigist seirekalendri järgimise peatamistest ja nende põhjustest komisjonile. Sellised aruanded esitavad nad hiljemalt koos artiklis 13 ettenähtud järgmise aastaaruandega.

9. Liikmesriigid tagavad, et suplusvee kvaliteedi analüüsitakse vastavalt I lisas kirjeldatud standardmeetoditele ning V lisas sätestatud eeskirjadele. Liikmesriigid võivad siiski lubada teiste meetodite ja eeskirjade kasutamist, kui nad suudavad näidata, et saadud tulemused on võrdväärsed I lisas kirjeldatud meetodite ja V lisas sätestatud eeskirjade kasutamisel saadud tulemustega. Liikmesriigid, kes lubavad selliste samaväärsete meetodite või eeskirjade kasutamist, esitavad komisjonile kogu asjakohase teabe kasutatud meetodite ja eeskirjade ning nende samaväärsuse kohta.

Artikkel 4

Suplusvee kvaliteedi hindamine

1. Liikmesriigid tagavad, et suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogud koostatakse I lisa veerus A toodud näitajate seire teel.

2. Suplusvee kvaliteeti hinnatakse:

- a) igas suplusveekogus;
- b) pärast iga suplushooaja lõppu;
- c) suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal, mis on koostatud konkreetse suplushooaja ja kolme eelneva suplushooaja kohta ja
- d) vastavalt II lisas sätestatud menetlusele.

Liikmesriigid võivad siiski otsustada hinnata suplusvee kvaliteeti ainult kolme eelneva suplushooaja kohta koostatud suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal. Kui liikmesriik teeb sellise otsuse, teatab ta sellest eelnevalt komisjonile. Ta teatab komisjonile ka sellest, kui ta seejärel otsustab suplusvee kvaliteeti hinnata jälle nelja suplushooaja põhjal. Liikmesriigid ei tohi kohaldatavat hindamisperioodi muuta tihemini kui üks kord viie aasta jooksul.

3. Suplusvee kvaliteedi hindamiseks kasutatavad suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogud koosnevad alati vähemalt 16 proovist või IV lisa punktis 2 nimetatud eriliste asjaolude korral 12 proovist.

4. Tingimusel, et

— lõike 3 nõue on täidetud või

— suplusveekogude puhul, milles suplushooaeg ei kesta üle 8 nädala ja hindamiseks kasutatav suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu koosneb vähemalt 8 proovist,

võib suplusvee kvaliteeti hinnata suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal, mis on koostatud vähem kui nelja suplushooaja kohta, kui:

- a) suplusveekogu on hiljuti määratud suplusveekoguks;
- b) on toimunud muutused, mis tõenäoliselt mõjutavad suplusvee klassifikatsiooni vastavalt artiklile 5, mispuhul viiakse hindamine läbi ainult pärast muutuste toimumist kogutud proovidest koosneva suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal või
- c) suplusvee kvaliteeti on juba vastavalt direktiivi 76/160/EMÜ nõuetele hinnatud, mispuhul kasutatakse kõnealuse direktiivi kohaselt kogutud samaväärseid andmeid; sel juhul loetakse direktiivi 76/160/EMÜ lisa näitajad 2 ja 3 samaväärseks käesoleva direktiivi I lisa veerus A näitajatega 2 ja 1.

5. Liikmesriigid võivad suplusvee kvaliteedi hindamise alusel olemasolevad suplusveekogud klassidesse jaotada või rühmitada. Olemasolevaid suplusveekogusid võib rühmitada ainult juhul, kui need:

- a) külgnevad üksteisega;
- b) on vastavalt lõigetele 2, 3 ja lõike 4 punktile c saanud eelneva nelja aasta jooksul samasuguse hinnangu ja
- c) on suplusvee profiilidega, milles on määratletavad ühised riskifaktorid või riskifaktorite puudumine.

Artikkel 5

Suplusveekogude klassifikatsioon ja kvaliteet

1. Artikli 4 alusel läbi viidud suplusvee kvaliteedi hindamise põhjal klassifitseerivad liikmesriigid vastavalt II lisas toodud kriteeriumidele suplusvee järgmiselt:

- a) "halb";
- b) "piisav";
- c) "hea" või
- d) "väga hea".

2. Esimene käesoleva direktiivi nõuetele vastav klassifitseerimine lõpetatakse 2015. aasta suplushooaja lõpuks.

3. Liikmesriigid tagavad, et 2015. aasta suplushooaja lõpuks on kõik suplusveekogud vähemalt "piisava" kvaliteediga. Nad võtavad realistlikke ja proportsionaalseid meetmeid, mida nad peavad vajalikuks, et suurendada "väga heaks" või "heaks" klassifitseeritud suplusveekogude arvu.

4. Olenemata lõike 3 üldisest nõudest võivad suplusveekogud ajutiselt olla klassifitseeritud "halvaks" ning siiski vastata käesoleva direktiivi nõuetele. Sellisel juhul tagavad liikmesriigid, et täidetakse järgmisi tingimusi:

- a) iga "halvaks" klassifitseeritud suplusveekogu suhtes tuleb võtta tarvitusele järgmisi meetmeid klassifitseerimisele järgnevast suplushooajast alates:
 - i) piisavad kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud suplemiskeeld või soovitus mitte supelda, et vältida suplejate kokkupuudet reostusega;
 - ii) "piisava" kvaliteedi mittaavutamise põhjustajate ja põhjuste kindlakstegemine;
 - iii) piisavad meetmed, et vältida, vähendada või kõrvaldada reostuse põhjused, ja

iv) kooskõlas artikliga 12 hoiatatakse avalikkust selge ja lihtsa hoiatusmärgiga ning teavitatakse reostuse põhjustest ning meetmetest suplusvee profiili alusel;

- b) kui suplusvesi on klassifitseeritud "halvaks" viie järjestikuse aasta jooksul, kehtestatakse alaline suplemiskeeld või antakse alaline soovitus mitte supelda. Liikmesriik võib siiski kehtestada alalise suplemiskeelu või anda alalise soovitus mitte supelda enne viieaastase perioodi lõppu, kui ta leiab, et "piisava" kvaliteedi saavutamine oleks võimatu või ebaproportsionaalselt kulukas.

Artikkel 6

Suplusvee profiil

1. Liikmesriigid tagavad, et koostatakse suplusvee profiilid vastavalt III lisale. Suplusvee profiil võib hõlmata üht suplusveekogu või rohkem kui üht kõrvutiasetsevat suplusveekogu. Suplusvee profiilid koostatakse esimest korda 2011. aasta 24. märtsiks.

2. Suplusvee profiilid vaadatakse üle ja ajakohastatakse vastavalt III lisale.

3. Suplusvee profiilide koostamisel, ülevaatamisel ja ajakohastamisel kasutatakse käesoleva direktiivi suhtes asjakohaseid direktiivi 2000/60/EÜ kohaselt kogutud seire- ja hindamisandmeid.

Artikkel 7

Erakorralistes olukordades võetavad kvaliteedijuhtimise meetmed

Liikmesriigid tagavad, et kui nad on teadlikud ootamatutest olukordadest, millel on või mille puhul ilmselt võib eeldada halba mõju suplusvee kvaliteedile ja suplejate tervisele, võetakse õigeaegsed ja piisavad kvaliteedijuhtimise meetmed. Nende meetmete hulka kuuluvad üldsuse teavitamine ja vajaduse korral ajutine suplemiskeeld.

Artikkel 8

Tsüanobakteriaalne risk

1. Kui suplusvee profiil viitab võimalikule tsüanobakterite levikule, viiakse läbi asjakohane seire, et õigeaegselt tuvastada terviseriske.

2. Kui toimub tsüanobakterite levik ja on tuvastatud terviserisk või seda eeldatakse, võetakse kohe piisavad kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud üldsuse teavitamine, et ära hoida kokkupuudet reostusega.

Artikkel 9

Teised näitajad

1. Kui suplusvee profiil viitab makrovetikate ja/või mere fütoplanktoni leviku laienemisele, viiakse läbi uuring, et määrata nende lubatavus ja terviseriskid, ning võetakse vajalikud kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud üldsuse teavitamine.

2. Suplusveekogusid kontrollitakse visuaalselt, et teha kindlaks selline reostus nagu tõrva jäägid, klaas, plastik, kumm ja muud jäätmed. Kui selline reostus leitakse, võetakse vajalikud kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud üldsuse teavitamine vajaduse korral.

Artikkel 10

Koostöö piiriveekogude osas

Kui vesikond põhjustab piiriülest mõju suplusvee kvaliteedile, teevad asjaomased liikmesriigid käesoleva direktiivi rakendamisel vastavalt vajadusele koostööd, vahetades sealhulgas asjakohast teavet ja tegutsedes ühiselt sellise mõju ohjamise nimel.

III PEATÜKK

TEABEVAHETUS

Artikkel 11

Üldsuse kaasamine

Liikmesriigid kaasavad üldsust käesoleva direktiivi rakendamisse, tagades:

- teabe osalemisvõimaluste kohta ja
- võimaluse esitada ettepanekuid, märkuseid ja kaebusi.

See käib eelkõige suplusveekogude nimekirjade koostamise, läbivaatamise ja ajakohastamise kohta kooskõlas artikli 3 lõikega 1. Pädevad asutused võtavad kogu saadud teavet asjakohaselt arvesse.

Artikkel 12

Üldsuse teavitamine

1. Liikmesriigid tagavad, et järgmist teavet levitatakse suplushooaja jooksul aktiivselt ja et see tehakse viivitamata kättesaadavaks hõlpsalt juurdepääsetavates kohtades kõigi suplusveekogude lähiümbruses:

a) suplusvee kehtiv klassifikatsioon ning iga käesolevas artiklis sätestatud suplemiskeeld või soovitus mitte supelda väljendatuna selge ja arusaadava märgi või sümboli abil;

b) vastavalt III lisale koostatud suplusvee profiilil põhinev suplusvee üldine kirjeldus mittetehnilises keeles;

c) suplusvee korral, milles esineb lühiajalist reostust:

— teade, et suplusvesi on lühiajaliselt reostatud,

— päevade arv, mille jooksul sellise reostuse pärast eelmisel suplushooajal oli suplemine keelatud või soovitati mitte supelda, ja

— hoiatus, kui vesi on või võib saada reostatud;

d) ebaharilike olukordade puhul nende olemus ja eeldatav kestus;

e) kui suplemine on keelatud või mittesoovitav, teade üldsusele koos põhjuste selgitamisega;

f) alati kui kehtestatakse alaline suplemiskeeld või antakse alaline soovitus mitte supelda, teavitatakse sellest, et kõnealune ala ei ole enam suplusveekogu ning lisatakse ümberklassifitseerimise põhjused ja

g) andmed allikate kohta, kust saab rohkem teavet kooskõlas lõikega 2.

2. Liikmesriigid kasutavad asjakohaseid meediakanaleid ja tehnoloogiaid, kaasa arvatud Internet, et aktiivselt ja viivitamata levitada lõikes 1 nimetatud teavet suplusvee kohta ning samuti järgmist teavet (vajaduse korral mitmes keeles):

a) suplusveekogude nimekiri;

- b) kõigi suplusveekogude klassifikatsioon kolme viimase aasta jooksul ja nende suplusvee profiil, kaasa arvatud käesoleva direktiivi kohaselt pärast viimast klassifitseerimist läbi viidud seire tulemused;
- c) suplusveekogude puhul, mille vesi on klassifitseeritud "halvaks", teave reostuse põhjuste kohta ja meetmed, mida võetakse suplejate reostusega kokkupuute vältimiseks ning artikli 5 lõikes 4 nimetatud reostuse põhjustega toimetulekuks võetavad meetmed ja
- d) suplusveekogude puhul, kus esineb lühiajalist reostust, üldine teave:
- tingimuste kohta, mis võivad põhjustada lühiajalise reostuse,
 - sellise reostuse tõenäosuse ja võimaliku kestuse kohta,
 - reostuse põhjuste, võimalike lahenduste ja meetmete kohta, mis võetakse, et vältida suplejate kokkupuudet reostusega.

Punktis a osutatud nimekiri peab olema kättesaadav igal aastal enne suplushooaja algust. Punktis b osutatud seire tulemused tehakse kättesaadavaks Internetis pärast analüüsi lõpetamist.

3. Alates viienda suplushooaja algusest, mis järgneb 2008. aasta 24. märtsile, levitatakse lõigetes 1 ja 2 nimetatud teavet niipea, kui see on kättesaadav.

4. Liikmesriigid ja komisjon teavitavad võimaluse korral üldsust, kasutades geograafilis-võrdlevat tehnikat ning esitavad teabe selgel ja arusaadaval viisil, eelkõige märkide ja sümbolite kujul.

Artikkel 13

Aruanded

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile seire ja suplusvee kvaliteedi hindamise tulemused iga suplusveekogu kohta ning lisavad kirjelduse võetud olulisematest kvaliteedijuhtimise meetmetest. Selle teabe esitavad liikmesriigid eelneva suplushooaja kohta hiljemalt iga aasta 31. detsembriks. Nad alustavad selle esitamist, kui on läbi viidud esimene suplusvee kvaliteedi hindamine vastavalt artiklile 4.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile igal aastal enne suplushooaja algust kõikidest veekogudest, mis on määratletud suplusveekogudena, samuti eelmise aastaga võrreldes toimunud muutuste põhjendused. Esmakordselt teevad nad seda enne esimese suplushooaja algust, mis järgneb 2008. aasta 24. märtsile.

3. Kui käesoleva direktiivi kohaselt on alustatud suplusvee seiret, jätkatakse aastaaruannete esitamist komisjonile direktiivi 76/160/EMÜ lõike 1 kohaselt niikaua, kuni saab teha esimese hindamise käesoleva direktiivi alusel. Sel perioodil ei võeta aastaaruannetes arvesse direktiivi 76/160/EMÜ lisa näitajat 1 ning direktiivi 76/160/EMÜ lisa näitajad 2 ja 3 loetakse võrdseks käesoleva direktiivi I lisa veeru A näitajatega 2 ja 1.

4. Komisjon avaldab igal aastal kokkuvõtliku aruande suplusvee kvaliteedi kohta ühenduses, kaasa arvatud suplusvee klassifikatsioonid, vastavus käesoleva direktiivi nõuetele ja võetud olulised kvaliteedijuhtimise meetmed. Komisjon avaldab selle aruande iga aasta 30. aprilliks, k.a Internetis. Aruande koostamisel kasutab komisjon võimaluse korral niipalju kui võimalik asjakohastel ühenduse õigusaktidel ja eriti direktiivil 2000/60/EÜ põhinevaid andmete kogumise, hindamise ja esitamise süsteeme.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 14

Aruandlus ja läbivaatamine

1. Komisjon esitab 2008. aastaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande. Aruandes pööratakse erilist tähelepanu:

- a) komisjoni ja liikmesriikide koostööna läbi viidud asjakohaste Euroopa epidemioloogiliste uuringute tulemustele;
- b) teistele suplusvee kvaliteedinäitajatega seonduvatele teaduslikele, analüütilistele ja epidemioloogilistele arengutele, sealhulgas seoses viirustega, ning
- c) Maailma Terviseorganisatsiooni soovitudele.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile 2014. aasta lõpuks kirjalikud märkused aruande kohta, kaasa arvatud edasiste uuringute või hindamiste kohta, mis võivad olla vajalikud komisjoni abistamiseks käesoleva direktiivi läbivaatamisel vastavalt lõikele 3.

3. Selle aruande, liikmesriikide kirjalike märkuste ja mõju ulatuse hinnangu põhjal ning arvestades käesoleva direktiivi rakendamise kogemustega, vaatab komisjon käesoleva direktiivi hiljemalt aastaks 2020 uuesti läbi, eriti suplusvee kvaliteedi näitajad, kaaludes sealhulgas klassifikatsiooni "piisav" lõpetamist ja kohaldatavate normide muutmist, ja esitab vajaduse korral asjakohased seadusandlikud ettepanekud vastavalt asutamislepingu artiklile 251.

Artikkel 15

Tehnilised kohandused ja rakendusmeetmed

1. Vastavalt artikli 16 lõikes 2 nimetatud korrale tehakse otsus:

- a) määratleda EN/ISO standard mikrobioloogiliste meetodite võrdväärsuse kohta artikli 3 lõike 9 rakendamisel;
- b) kehtestada üksikasjalikud eeskirjad artikli 8 lõike 1, artikli 12 lõike 1 punkti a ja artikli 12 lõike 4 rakendamiseks;
- c) kohandada I lisa toodud näitajate analüüsimeetodeid, pidades silmas teaduse ja tehnika arengut;
- d) kohandada V lisa, pidades silmas teaduse ja tehnika arengut;
- e) koostada juhend üksikute proovide hindamise ühtse metoodika kohta.

2. Komisjon esitab hiljemalt 2010. aasta 24. märtsiks meetmete eelnõu, mis tuleb võtta vastavalt lõike 1 punktile b seoses artikli 12 lõike 1 punktiga a. Enne eelnõu esitamist konsulteerib komisjon liikmesriikide esindajate, piirkondlike ja kohalike asutuste, asjaomaste turismi- ja tarbijaorganisatsioonide ning muude huvitatud isikutega. Pärast asjakohaste eeskirjade vastuvõtmist avaldab komisjon need Internetis.

Artikkel 16

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse ka selle artiklit 8.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 ettenähtud periood on kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 17

Kehtetuks tunnistamine

1. Direktiiv 76/160/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 31. detsembrist 2014. Vastavalt lõikele 2 ei mõjuta see kehtetuks tunnistamine liikmesriikide kohustusi seoses kehtetuks tunnistatavas direktiivis sätestatud ülevõtmise ja rakendamise tähtaegadega.

2. Niipea kui liikmesriik on võtnud kõik käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus-, haldus- ja praktilised meetmed, kohaldatakse käesolevat direktiivi 76/160/EMÜ asemel.

3. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile 76/160/EMÜ tõlgendatakse viidetena käesolevale direktiivile.

Artikkel 18

Rakendamine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud seadused, määrused ja rakendussätted 2008. aasta 24. märtsiks. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste riigisiseste õigusnormide teksti.

*Artikkel 19***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 20***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 15. veebruar 2006

Euroopa Parlamendi nimel
president

J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja

H. WINKLER

I LISA

Maismaavesi

	A	B	C	D	E
	Näitaja	Väga hea kvaliteet	Hea kvaliteet	Piisav kvaliteet	Analüüsi standard-meetodid
1	Soole enterokokid (pmü/100 ml)	200 (*)	400 (*)	330 (**)	ISO 7899-1 või ISO 7899-2
2	<i>Escherichia coli</i> (pmü/100 ml)	500 (*)	1 000 (*)	900 (**)	ISO 9308-3 või ISO 9308-1

(*) Põhineb 95 protsentiili hindamisel. Vt II lisa.

(**) Põhineb 90 protsentiili hindamisel. Vt II lisa.

RANNIKUVESI JA ÜLEMINEKUVESI

	A	B	C	D	E
	Näitaja	Väga hea kvaliteet	Hea kvaliteet	Piisav kvaliteet	Analüüsi standard-meetodid
1	Soole enterokokid (pmü/100 ml)	100 (*)	200 (*)	185 (**)	ISO 7899-1 või ISO 7899-2
2	<i>Escherichia coli</i> (pmü/100 ml)	250 (*)	500 (*)	500 (**)	ISO 9308-3 või ISO 9308-1

(*) Põhineb 95 protsentiili hindamisel. Vt II lisa.

(**) Põhineb 90 protsentiili hindamisel. Vt II lisa

II LISA

Suplusvee hindamine ja klassifikatsioon**1. Halb kvaliteet**

Suplusveekogu klassifitseeritakse "halvaks", kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogus viimase hindamisperioodi kohta ^(a) on mikrobioloogiliste loendite protsentiili väärtused ^(b) halvemad ^(c) kui "piisava kvaliteedi" väärtused I lisa veerus D.

2. Piisav kvaliteet

Suplusveekogu klassifitseeritakse "piisavaks":

- 1) kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogus viimase hindamisperioodi kohta on mikrobioloogiliste loendite protsentiili väärtused võrdsed I lisa veerus D esitatud "piisava" väärtustega või nendest paremad ^(d), ja
- 2) juhul kui suplusvees esineb lühiajalist reostust, siis tingimusel, et:
 - i) võetakse asjakohaseid kvaliteedijuhtimise meetmeid, kaasa arvatud järelevalve, varajase hoiatamise süsteemid ja seire, eesmärgiga vältida suplejate kokkupuudet reostusega, neid hoiatades ja vajaduse korral suplemist keelates;
 - ii) võetakse tarvitusele asjakohaseid kvaliteedijuhtimise meetmeid reostuse põhjuste vältimiseks, vähendamiseks ja kõrvaldamiseks ning
 - iii) proovide arv, mida ei võetud arvesse vastavalt artikli 3 lõikele 6 lühiajalise reostuse tõttu viimase hindamisperioodi jooksul, ei moodusta üle 15 % kogu proovide arvust selleks perioodiks koostatud seirekalendris või üle ühe proovi suplushooaja kohta, olenevalt sellest, kumb on suurem.

3. Hea kvaliteet

Suplusveekogu klassifitseeritakse "heaks":

- 1) kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogus viimase hindamisperioodi kohta on mikrobioloogiliste loendite protsentiili väärtused võrdsed I lisa veerus C esitatud "hea kvaliteedi" väärtustega või nendest paremad^d, ja
- 2) juhul kui suplusvees esineb lühiajalist reostust, siis tingimusel, et:
 - i) võetakse asjakohaseid kvaliteedijuhtimise meetmeid, kaasa arvatud järelevalve, varajase hoiatamise süsteemid ja seire eesmärgiga vältida suplejate kokkupuudet reostusega, neid hoiatades ja vajaduse korral suplemist keelates;
 - ii) võetakse asjakohaseid kvaliteedijuhtimise meetmeid reostuse põhjuste vältimiseks, vähendamiseks või kõrvaldamiseks ja
 - iii) proovide arv, mida ei võetud arvesse vastavalt artikli 3 lõikele 6 lühiajalise reostuse tõttu viimase hindamisperioodi jooksul, ei moodusta üle 15 % kogu proovide arvust selleks perioodiks koostatud seirekalendris või üle ühe proovi suplushooaja kohta, olenevalt sellest, kumb on suurem.

4. Väga hea kvaliteet

Suplusveekogu klassifitseeritakse "väga heaks":

- 1) kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogus viimase hindamisperioodi kohta on mikrobioloogiliste loendite protsentiili väärtused võrdsed I lisa veerus B esitatud "väga hea kvaliteedi" väärtustega või nendest paremad ja
- 2) juhul kui suplusvees esineb lühiajalist reostust, siis tingimusel, et:
 - i) võetakse asjakohaseid kvaliteedijuhtimise meetmeid, kaasa arvatud järelevalve, varajase hoiatamise süsteemid ja seire eesmärgiga vältida suplejate kokkupuudet reostusega, neid hoiatades või vajaduse korral suplemist keelates;
 - ii) võetakse asjakohaseid kvaliteedijuhtimise meetmeid reostuse põhjuste vältimiseks, vähendamiseks või kõrvaldamiseks ja
 - iii) proovide arv, mida ei võetud arvesse vastavalt artikli 3 lõikele 6 lühiajalise reostuse tõttu viimase hindamisperioodi jooksul, ei moodusta üle 15 % kogu proovide arvust selleks perioodiks koostatud seirekalendris või üle ühe proovi suplushooaja kohta, olenevalt sellest, kumb on suurem.

MÄRKUSED

- (^a) "Viimane hindamisperiood" tähendab viimast nelja suplushooaega või, vastavalt vajadusele artikli 4 lõigetes 2 ja 4 sätestatud perioodi.
- (^b) Konkreetsest veekogust kogutud mikrobioloogiliste andmete $\log_{10}$ normaaljaotuse tihedusfunktsiooni protsentiili hindamise põhjal leitakse protsentiili väärtus järgmiselt:
 - i) võetakse $\log_{10}$ väärtus kõigist bakteriaalsetest loenditest hinnatavas andmejärjestuses. (Kui saadakse nullväärtus, võetakse selle asemel $\log_{10}$ väärtus analüüsimeetodi minimaalsest avastamiskiirusest);
 - ii) arvutatakse aritmeetiline keskmine $\log_{10}$ väärtustest (μ);
 - iii) arvutatakse standardhälve $\log_{10}$ väärtustest (σ).Andmete jaotuse tihedusfunktsiooni ülemine 90-protsentiili punkt tuletatakse järgmisest võrrandist: ülemine 90-protsentiil = antiloog ($\mu + 1,282 \sigma$).
Andmete jaotuse tihedusfunktsiooni ülemine 95-protsentiili punkt tuletatakse järgmisest võrrandist: ülemine 95-protsentiil = antiloog ($\mu + 1,65 \sigma$).
- (^c) "Halvem" tähendab suuremat kontsentratsiooni väärtust väljendatuna pmü/100 ml.
- (^d) "Parem" tähendab väiksemat kontsentratsiooni väärtust väljendatuna pmü/100 ml.

III LISA

Suplusvee profiil

1. Artiklis 6 nimetatud suplusvee profiil koosneb järgmisest:
 - a) suplusveekogu ja teiste kõnealuse suplusveekogu valgalas olevate pinnavete, mis võivad olla reostuse allikaks, füüsilistest, geograafilistest ja hüdroloogilistest omadustest, mis on käesoleva direktiivi kohaldamisel asjakohased ning ette nähtud direktiivis 2000/60/EÜ;
 - b) suplusveekogu ja suplejate tervist mõjutada võivate reostuse põhjuste kindlakstegemisest ja hindamisest;
 - c) tsüanobakterite leviku võimalikkuse hindamisest;
 - d) makrovetikate ja/või fütoplanktoni leviku võimalikkuse hindamisest;
 - e) kui punktis b nimetatud hindamine näitab lühiajalise reostuse riski, järgmisest teabest:
 - võimaliku lühiajalise reostuse eeldatav olemus, sagedus ja kestus,
 - üksikasjad reostuse teiste põhjuste kohta, kaasa arvatud nende suhtes võetud kvaliteedijuhtimise meetmed ning põhjuste kõrvaldamise ajakava,
 - lühiajalise reostuse korral võetud kvaliteedijuhtimise meetmed ning selliste meetmete võtmise eest vastutavad asutused ja nende kontaktandmed;
 - f) seirepunkti asukoht.
2. Kui suplusveekogu on klassifitseeritud kvaliteedilt “heaks”, “piisavaks” või “halvaks”, tuleb suplusvee profiil regulaarselt üle vaadata, et hinnata, kas mõni lõikes 1 nimetatud asjaoludest on muutunud. Vajaduse korral tuleb profiili ajakohastada. Ülevaatamise sagedus ja ulatus tuleb kindlaks määrata reostuse olemuse ja tõsiduse põhjal. Käsitlema peab vähemalt järgmises tabelis toodud asjaolusid ja ülevaatamist peab tegema vähemalt tabelis määratud sagedusega.

Suplusvee klassifikatsioon	“Hea”	“Piisav”	“Halb”
Ülevaatamine peab toimuma vähemalt iga	4 aasta järel	3 aasta järel	2 aasta järel
Asjaolud, mida käsitletakse (lõike 1 punktid)	a–f	a–f	a–f

Kui suplusveekogu on eelmisel korral klassifitseeritud “väga heaks”, tuleb suplusvee profiil üle vaadata ja vajaduse korral ajakohastada ainult juhul, kui klassifikatsioon muutub “heaks”, “piisavaks” või “halvaks”. Ülevaatamisel tuleb käsitleda kõiki lõikes 1 toodud asjaolusid.

3. Kui suplusveekogus või selle läheduses toimuvad olulised ehitustööd või olulised muutused infrastruktuuris, tuleb vee profiili ajakohastada enne järgmise suplushooaja algust.
4. Võimaluse korral esitatakse lõike 1 punktides a ja b nimetatud teave üksikasjalikul kaardil.
5. Profiilile võib olla lisatud või see võib sisaldada muud asjakohast teavet, kui pädev asutus peab seda vajalikuks.

IV LISA

Suplusvee seire

1. Vahetult enne iga suplushooaja algust tuleb võtta üks proov. Suplushooaja jooksul tuleb võtta ja analüüsida vähemalt nelja proovi, võttes arvesse nimetatud proovi ning lõike 2 tingimusi.
 2. Suplushooaja jooksul tuleb võtta ja analüüsida ainult kolme proovi, juhul kui suplusveekogu:
 - a) suplushooaeg ei kesta üle 8 nädala või
 - b) asub eriliste geograafiliste piirangutega piirkonnas.
 3. Proovivõtmise kuupäevad peavad olema jaotatud suplushooajale nii, et proovivõtmise kuupäevade vaheline aeg ei ületaks ühte kuud.
 4. Lühiajalise reostuse korral võetakse üks lisaproov, et kontrollida reostuse lõppemist. See proov ei kuulu suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogusse. Kui on vaja asendada arvesse mitte võetud proovi, võetakse täiendav proov 7 päeva pärast lühiajalise reostuse lõppu.
-

V LISA

Mikrobioloogilise analüüsi jaoks võetud proovide käitlemise eeskirjad**1. Proovivõtu koht**

Võimaluse korral peaks proove võtma 30 sentimeetrit altpoolt veepinda vähemalt 1 meetri sügavuses vees.

2. Proovianumate steriliseerimine

Proovianumad peavad:

- läbima steriliseerimise autoklaavis 121 °C juures vähemalt 15 minutit või
- läbima kuivsteriliseerimise 160 °C ja 170 °C vahel vähemalt 1 tunni või
- olema kiiritatud proovianumad, mis on saadud otse tootjalt.

3. Proovide võtmine

Proovianuma mahutavus sõltub vee hulgast, mida on vaja konkreetse näitaja testimiseks. Minimaalne mahutavus on üldiselt 250 ml.

Proovianumad peavad olema läbipaistvast ja värvitust materjalist (klaas, polüeteen või polüpropüleen).

Et vältida proovi juhuslikku saastumist, peab proovivõtja proovianumate steriilsuse säilitamiseks kasutama aseptilist tehnikat. Kui seda tehakse nõuetekohaselt, ei ole vaja kasutada steriilseid vahendeid (nagu steriilsed kirurgikindad, tangide või proovivõtmise ridva kasutamine).

Proov tuleb proovil ja proovivõtu blanketil selgelt märgistada tindiga, mida ei saa kustutada.

4. Proovide hoiustamine ja transport enne analüüsi

Veeproove peab kogu transpordi jooksul kaitsma valguse, eriti otsese päikesevalguse eest.

Proove tuleb kuni nende laboratooriumisse toimetamiseni säilitada temperatuuril umbes 4 °C kas jahutuskastis või külmikus (olenevalt kliimast). Kui transport laboratooriumisse kestab tõenäoliselt rohkem kui 4 tundi, peab neid transportima külmikus.

Aeg proovi võtmise ja analüüsimise vahel peab olema võimalikult lühike. Soovitav on analüüsida proove samal tööpäeval. Kui see ei ole praktilistel kaalutlustel võimalik, peab proovi töötleva vähemalt 24 tunni jooksul. Vahepeal peab neid hoiustama pimedas kohas temperatuuril 4 °C ± 3 °C.